

Anyagiak, szellemiek és az asztrológia.

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: September 23, 2018, 3:54 am

Dénes Albert I.-Bevezetés.

Mondjuk, legyen ez a főcím-m- anyagiak, szellemiek és az asztrológia- amely alatt több fejezetben világgá-tok meg néhány fontos problémát. Nem bevezetés jellegű résznek számomra ezeket a sorokat, ez itt már a problémák tartományára és a fő gondolat az, hogy az asztrológia, amely egyaránt műravadék tárgyközösségek között nyújtani szellemi, lelki, testi körösségekben, saját körkörösek és a helyesnek tekintésben jóval alacsonyabb névára van lehívva, mint ahol lennie kellene, és ahol valójában mindig is volt, van és lesz.

Megpróbállok annyira konkrét, kifejezhető és világos lenni, amennyire csak tudok, és győződj meg minden olyan kijelentést, mondatot, amely az olvasóval megkérve valamilyen fokú metafizikai felkészültséget.

Asztrológia.

Mint mindig, mindenhol, így itt és most is, bárhol a világon van egy olyan figyelmen kívül nem hagyható alap, amelyből az asztrológia a lényegét meríti, amely a szimbólumoknak az értelmet adja. Ha erről valaki nem tud vagy tud, de nem mélyíti el erre vonatkozó tudását és magatartását, létét, szemléletét, gondolkodását, akkor felületes marad, hág, zavaros, tompa, sőt.

Az asztrológia fő szerepe a személyes sors feltárása, értelmezése, tehát a születési horoszkóp megismerése a számkra elrhető legmagasabb mentális szinten. Ez utóbbi úgy értem, hogy a helyesen értelmezett születési horoszkóp olyan életre, sorsa vonatkozó információkat, tudnivalókat nyújt, amelyeket sehol máshol nem kap meg az illető személy. Nem találja meg ezt sem a pszichológusnál, sem a papnál, sem az orvosnál, sem a magántanárnak vallás szellemeskedésénél, angyaloskodásánál, energiákkal és aurákkal, csakrákkal és náddal jászadozásánál. Felsoroltak mind egy olyan körben maradnak, amelyben az életükön való változtatni nem akaróknak mindig kapnak ajánlásokat. Aki változni, fejlődni akar igazán, annak elmuszárnak kell az egészét. Az egész létét és a körülötte bemutatására pedig csak a tiszta, ferdítésmentes metafizika alapul az asztrológia körében. Vagyis az ezt gyakorló asztrológus. Személy nélkül nincs asztrológia sem, asztrológus sem és változás-igény sem. Az asztrológus személye az, aki kitartással, a szellemében és a létezésben való háttérrel tanulja meg saját magát, a saját lényét a metafizikát és az asztrológiát. A változni, fejlődni akaró ember pedig az, aki felismerte valójában, hogy a körülmények és a ajánlásai, a ajánlások, a ajánlások körülményei hiába vannak, értelmetlenek és minél virtuálisabb manúvereket

tesz, hogy Á;legyensÁ°lyÁ;it fenntartsa, annÁ;l nagyobbat Á©s fÁ;jdalmasabbat fog esni. TehÁ;it, aki ezt felismeri, abban az igazi vÁ;ltozÁ;sra valÁ³ elhatÁ;rozÁ;s is megfogyan. TÁ¶bbÁ© mÁ;r el nem tÁ¶rÁ¼lhetÁµ mÁ³don fekszik szeme elÁ¶tt a tÁ©ny: vÁ;ltozni kell. De hogyan? Miben? Merre?

Itt, ezekenÁ©l a kÁ©rdÁ©seknÁ©l jÁ¶n be az asztrolÁ³gus, termÁ©szetesen ha ezeknek a kÁ©rdÁ©seknek a megvÁ;laszolÁ;sÁ;ra felkÁ©ri Á¶t az illetÁµ szemÁ©ly. Nos, de ezeket a fontos, Á©letbe, sorsba, az eleven emberbe vÁ;gÁ³ dolgokat honnan tudja az asztrolÁ³gus Á©s honnan veszi arra vonatkozÁ³ rendÁ-thetetlen magabiztossÁ;gÁ;it, hogy amit Á-r Á©s mond, megbÁ-zhatÁ³.

II.- Biztos Á©s igaz.

TehÁ;it, az asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;ga. TermÁ©szetesen nem minden asztrolÁ³gus megbÁ-zhatÁ³sÁ;gÁ;rÁ³l van szÁ³. Aki nincs tisztÁ;ba a metafizikai alapokkal, vagy valamennyit tud ezekrÁ¶l, de sajÁ;it lÁ©nyÁ©n nem alkalmazta, olyan mÁ©rtÁ©kben kell hiteltelennÁ©, majd egyenesen komikussÁ; vÁ;lnia, amennyire eltÁ©r eme alaptÁ³l. LÁ;sd azokat, akik azt hiszik hogy az asztrolÁ³gia mint kÁ¼lsÁµ praktika vagy eszkÁ¶z felhasználÁ;hatÁ³ arra, hogy a "felÁ©nk szemÁ©lytelenÁ¼l Á;radÁ³ Á©letÁ;ram" kedvezÁµ vagy kedvezÁµtlen vÁ;ltozÁ;sait kiszÁ;mÁ-thatÁ³vÁ; tegyÁ¼k. TÁ©vednek. Ami mÁ©g nem is lenne baj. A tÁ©vedÁ©s belÁ;thatÁ³ Á©s helyre hozhatÁ³. Azonban megfigyelhetÁµ az a fajta viselkedÁ©s is az ilyen asztrolÁ³gusok rÁ©szÁ©rÁ¶l, hogy arrogÁ;nsan elutasÁ-tjÁ;k a metafizikai alapot, mÁ;rpedig azt, ami biztossÁ; Á©s igazgÁ; teszi az asztrolÁ³giÁ;it. SÁ¶t, aki erre felhÁ-vja a figyelmet, kontÁ;rnak, illetÁ©ktelen okoskodÁ³nak tartjÁ;k. Nem Á©rtik, hogy az idÁ¶uk folyamÁ;n az asztrolÁ³giÁ;ival azÁ©rt lehetett mindent elkÁ¶vetni, jÁ³slÁ;sokra hasznÁ;lni, pszichologizÁ;lni, Á¼zÁ©rkedni vele, mert a metafizikai alapokrÁ³l levÁ;lt (az emberisÁ©g elszellemtelenedÁ©se miatt) Á©s ma mÁ;r ott tartunk, ahol tartunk- nÁ©zzÁ¼nk kÁ¶rÁ¼l. De elÁ¶bb nÁ©zzÁ¼nk belÁ¼l kÁ¶rÁ¼l. A homÁ;lyos, fojtÁ³ szorongÁ;stÁ³l terhelt Á©sszerÁ¼ aggÁ³dÁ;stÁ³l kezdve, az Á©rthetetlen vÁ;gyakig Á©s fÁ©lelmekig, a kÁ©nyszeresen visszatÁ©rÁµ gondolatokig mindent megtalÁ;lhatunk e vilÁ;gban. VilÁ;gban, amelyet mÁ;r nem tudunk mÁ;sra dobni, mert ez bent van Á©s ezzel annyira Á¶ssze vagyunk nÁµve, hogy mi magunk vagyunk azok.

TermÁ©szetesen, megvannak a mindennapi teendÁµunk, megyÁ¼nk Á©s vÁ©gezzÁ¼k a munkÁ;kat, eszÁ¼nk, dolgozunk, lazÁ-tunk, azonban a maga megszakÁ-thatatlan folyamatossÁ;gÁ;val tovÁ;bb fut velÁ¼nk az a belsÁµ vilÁ;g is, amelyet szÁ-vesen hagyunk a maga homÁ;lyÁ;ban, "sokkal jÁ³zanabb" Á©rvekkkel fedve el ezeket a nemkÁ-vÁ;natos, irracionÁ;lis "belsÁµ Á¼zeneteket". ArrÁ³l persze elfelejtkezÁ¼nk, hogy amilyen korszakba-vilÁ;gba szÁ¼lettÁ¼nk, amilyen neveltetÁ©st-iskolÁ;jtatÁ;st kaptunk, az egy olyan embert formÁ;lt ki belÁ¶lÁ¼nk, amely lelki-szellemi dolgokban hihetetlenÁ¼l gyenge, hihetetlenÁ¼l hitetlen, annak ellenÁ©re, hogy esetleg nagyon bÁ¼szke intellektuÁ;lis kÁ©pessÁ©geire, hatalmi, tÁ;rsadalmi pozÁ-ciÁ³jÁ;ra, vagyonÁ;ra vagy valami mÁ;sra, amivel rendelkezik, vagy legalÁ;bbis rendelkezni lÁ;tszik. SzerÁ©ny nem azÁ©rt lesz az ember, mert a szerÁ©nysÁ©get kÁ¼lsÁµdlegesen magÁ;ra veszi, mint egy maszkot, valamilyen hÁ;tsÁ³ gondolattal-cÁ©llal, hanem azÁ©rt, mert amikor sikerÁ¼l szembenÁ©znie Á¶nmagÁ;val, megretten a sajÁ;it sÁ¶tÁ©tsÁ©gÁ©tÁ¶l, hitelensÁ©gÁ©tÁ¶l, tompasÁ;gÁ;tÁ³l. SzerÁ©nyebb azÁ©rt lesz, mert belÁ;tja, hogy milyen hosszÁ° megismerÁ©si-megvalÁ³sÁ-tÁ;si folyamaton kell tudatosan Á;jtmennie ahhoz, hogy sajÁ;it tengelyÁ©be kerÁ¼ljÁ¶n.

Az elmetafizikÁ;tlanodott emberisÁ©g a vilÁ;gba nem lÁ©pik, hanem a vilÁ;gba "vettette" Á©l, de nem azÁ©rt mert valaki- mondjuk egy felsÁ¶bb hatalom- e vilÁ;gba veti, hanem a sajÁ;it maga szellemi lÁ©nyegÁ©tÁ¶l valÁ³ eltÁ;ntorodÁ;sa miatt sÁ¶tÁ©t, vÁ;lsÁ;gos valÁ³sÁ;got idÁ©z magÁ;ban Á©s maga kÁ¶rÁ¼l, amelyben az Á©rtÁ©kek elmosÁ³dnak, eltompulnak, tele Á©rthetetlen, zavaros esemÁ©nyekkel vagy Á©ppen olyan Á©rthetetlen, kÁ-nos esemÁ©nytelensÁ©ggel. FurcsÁ;n hangzik

esetleg, de az ember nemcsak e világra vettett tálálásra tálali saját magát, hanem a tálvilágra vetettre is. Eme utábbi világra vonatkozál a tálta;sa áppen ágy hiányzik, mint az "e világg" metafizikai ányegáre vonatkozál a tálta;sa. A tálvilágg nem egy vonalszeráven leált evilági álet folytatá;sa, vagyis bizonyos ártelenben az. Azonban sokkal helytállább a tálvilágot jelenávúnak tekinteni, de nem az elhunyt emberek szellemát megidázgetá spiritiszták tálvilággá;nak ártelmáben. Az áletszerá, racioná;lisán, ártá;kkal felfoghatál világon tál van a metafizikai "világg", de ágy van tál, hogy benná;nk is jelen van, átszá;vi mindennapjainkat, pszichikumunkat, sorsunkat, testá;nkét. Ilyen metafizikai világg van, á; ágy van, hogy ezen alapszik az egá;sz fá;ldi áletá;nk, pá;lyafutá;sun. Errá; a metafizikai világgá; nem tud a mai emberisá;g- ágy á;ltalá;ban vá;ve- á; errá; a világgá; tud az igazi asztrolá;gus. Ilyen alapon mer fontos sorská;rdá;sekben, problá; má; jkban, krá; zisekben informá;ciá; adni.

A szellemi hagyományok á; ezeknek hiteles ártelmezá;mi- á; itt nem tudom meg nem nem emlá;teni Hamvas Bálá;jt, Rená; Guá;ont- ismertá; a láltezá; metafizikai alapjait á; ágy tudtak egy olyan szellemi szá;vonalat adni, amelyet fontos ká;rdá;sekben figyelembe lehet venni. Az ismeret persze egymagá;ban nem elá;g. Az asztrolá;gus mindennapi álete, megá;lá;sei, tapasztalatai, ezek megfelelá; ártelmezá;se vezet el odá;ig, hogy má; ember sors-problá; má; it is figyelembe merje venni az á;tmutatá; s-adá; szá;ndá; ká; val.

A hagyományok, a szellemi ember, a tálvilágg (metafizikai valá; sá; g) voltak mindig is a forrá; sok a fontos ká;rdá; sekben. A gondolat egyá; bká; ont Hamvastá; szá; rmazik, amelyet egyik má; vá; ben rá; szletesen ki is fejt. A mai ember valamifá; le kivetá; tett á; s já; v á; ben elá; retolt tálvilággá; ká; ppele, tál fészá; tett tálálá; si ká; sztetá; ssekkel á; s a szellemi lálta; s hiányá; ban á; l(vilá; gra á; s tálvilá; gra vettette á; nmagá; jt). Ilyen ártelenben kezd egy kicsit felismerhetá; bben kirajzolá; dni az "á; lá; mu holt" sá; t á; tsá; gben valá; tá; molygá; sá; nak rettenetes ká; pe, fá; leg ha az ember magá; ra ismer a tá; molygá; ban. De ha a felismerá; s megá; rtá; ont, elindá; thatja magá; ban az ember azt a folyamatot, amely az igazi megismerá; sen keresztá; l á; tvalá; sá; tja az embert igazi valá; sá; gá; ba, vagyis visszahelyezi igazi szemá; lyes tengelyá; be, centrumá; ba, isteni lálnyegá; be, fá; nyá; be. Itt já; n pedig a metafizikai paradoxon.

Az ember fá; ldi áletá; ben nem akkor tá; l vissza szemá; lyes á; s isteni lálnyegá; hez, ha megtanul nagyon ká; l á; nleges á; s ká; prá; zatos tetteket vá; grehajtani, tál nemá; nyes vará; zslatokat, produkciá; kat, hanem akkor, amikor egá; szen egyszerá; mindennapi feladatait egá; szsá; gesen, boldogan, derá; sen, meghitten elvá; gzi, á; s mindezt tudatosan teszi. Vigyá; zat, semmi fá; le profanizá; lá; srá; l szá; nincs. Az egyszerá; , tiszta, tudatos, teljes szá; vvel-lállekkal megá; lt mindennapoknak á; riá; si metafizikai ártá; ke van. Ismá; t csak Hamvas idá; zem, aki a ká; l á; n b á; z á; mu szellemi beavatottsá; gi fokozatokat utólá; r hetetlen metafizikai á; les lá; t á; ssal vá; g gigná; zve, arra a ká; lvetkeztetá; sre jutott, hogy mindezek tál lmená; men- má; g a "nevezetes ná; vtelensá; g" á; llapotá; á; n is- legsá; vesebben egyszerá; , mindennapi ember lenne. Vagyis: eljutott addig a felismerá; sig, hogy ennek a fá; ldi áletnek, az ezt tudatosan megá; lá; mu embernek, a maga egyszerá; s á; g á; ben, elká; pesztá; men "magá; jtá; l á; rtetá; d á; mu" mivoltá; ban rejlá; mu ártá; ke metafizikailag, lelkiileg, szellemileg, testileg, "valá; sá; gilag" á; s minden fá; le ká; ppen a lehetá; mu legnagyobb. Ezen a felismerá; sen alapszik az igazi asztrolá; giai is, ez á; rt nem szá; llá; t a megrendelá; mu há; z szupermisztikus recepteket, amellyel, má; g ha reá; lisak lenné; nek, sem tudna valá; j á; ban mit kezdeni a Lilith-tartalmaiban vagyis a vak, mohá; k á; sztetá; seiben á; g á; mu, a tálálá; si gá; rcsrohamok ká; l á; n b á; z á; mu vá; ltozatain vá; g gigná; rg á; mu ember.

Ilyen ártelenben laposnak tá; nhet az igazi asztrolá; gus taná; csa, miszerint egy ná; gyes há; z, vagy Hold vagy Rá; k motá; vumokkal a horoszká; pj á; ban rendelkeá; mu szemá; lynek azt mondja, hogy ne kerá; l gesse a csalá; dalapá; tá; st, hanem vá; llalja fel, vagy ha má; r van csalá; dja, akkor bizonyos, a csalá; dhoz ká; l á; d á; mu magatartá; s á; n vá; ltoztassoná; e!

Azonban, ha tudjuk az előbb említett példák kapcsolatát, hogy mi a család, a gyermekvilág, a nevelés metafizikai értelmében, máris nem tárnak olyan laposnak. Ám amikor konkrétan szembesülünk az illető problémákkal, amely a családfenntartási háttérben való helytállást követi, mint lelkiileg, mint szellemileg, mint egyéni vonatkozásban is, akkor megvágóan nem tárnak laposnak az ezzel való foglalkozás. Mindez egy példa volt. Lehet példát felsorolni más értekezéseken is: párkapcsolat, anyagiak, háttér, alkotás, társadalom stb. Az asztrológia körében minden értekelet benne foglaltatik és mindegyiknek megvan a maga metafizikai lényege, értelme, a rá vonatkozó látszat, tudás, ismeret és szemlélet.

Amikor az embernek sikerült elmagában leálltania szegénység, szenvedés, bizonytalanság, betegség, állandó félelmeit, leghatározottabb aggodásait, szorongásait és a mindezek által mozgató cselekvéseit és cselekvés-sorozatatait, akkor végleg igazán belelátthat abba, hogy mi az amitől tényleg szegény lehet, vagy beteg, vagy bizonytalan. Nem a bank, a biztosítási háza, a szociális intézmény-apparátus fogja megvédeni a szenvedéstől, de nem is ezek fogják garantálni felmentlen boldogságát, hanem az a tudatosság, szellemi nyitás, amellyel elszárat szembe tudni nézni az elmagában hordozott rettenetes sorsokkal, racionális argumentációkkal lefestett múltakkal, monomániával, majd azt fokozatosan, kitartóan elmaga isteni lényege felé kezdi tisztítani elmagát, egyre jobban megértve és elszárat tva mindennapi, földi életének lényegét, metafizikai értelmét.

Földi élet, hátköznapok, az elszárat ember és élet- mondjuk, azonban mindezt anélkül, hogy metafizikai jelentéssel és féleg kivetkezményét felmérnénk. Könnyelmes, tetszetős és szélesebb a gondolat, hogy az elektronok vagy más ezeknél is kisebb részecskék amelyek valahol az anyagi és nem-anyagi világ határán táncolnak, bizonyos megjelenésekben azt örököltetik velünk, például, hogy asztal- azonban ebben nem a materiális/immateriális tényezők köpezik a misztérium slypontját, hanem az, hogy asztal. Az "asztalon" van a metafizikai slypont és ez a metafizikai paradoxon. A tudatosan megölt mindennapokon van a metafizikai slypont és ez a metafizikai paradoxon. A mindennapban az ember nem kell szártke, lapos, tompa legyen. Az ember lehet egészes, tudatos, boldog, elmagára talál, értelmes, szabad, elégedett. Ez a "szemünk előtt álló nyílt misztérium". A metafizika, a szellem, a lényeg nem "odaát" van. Itt van. Egy más példát- Ha látthatok egy másikat embert, lehet ugyan az egész, mint jelenséget felfogni és ez az ezereleköppen magyarzoni-példátul a másikat ember részéről adott viselkedést ve értelmezési alapul- azonban ebben az esetben sem itt van a metafizikai slypont. A metafizikai slypont ott van, hogy egy másikat, egész, teljes emberrel álllok szemben, beszél vele, ott vagyok, és is ott van és az egész, nagy, emberre vonatkozó hatalmas ismeretanyag és elméletül eltekintve vilthatok vele nélkül egyszerűen szét.

Az elvakult mindennapokból a metafizikai alapokra helyezett mindennapokba való átmenet azonban kitartóan igénylő folyamat. Ide kell az a fajta megismerés, amit az igazi asztrológus tud nyújtani azoknak, akik e folyamatot akarják indítani elmagukban. Az asztrológus bizonyos mértékig "át szenvedte" a kezdeti nehézségeket, amelyek mindenképpen vejárni a személynél fejlődésnek és változásnak. Ezt a metafizikai tapasztalatot átöve és a megfelelő asztrológiai tudás birtokában tud információt, átmutatást adni olyan embereknek, akik ugyan nem akarnak háttér szerűen foglalkozni metafizikával, asztrológiával, de földi életüket tisztán, tudatosan, egészesen, értelmesen akarják megölni.

Az "asztallal" adott példával kapcsolatosan más hozzátendő, hogy a finom hullámmal, rezgésekkel, apró részecskékkel sőt részecskén tőli, immateriális létezőkkel álló asztal-magyarzat addig jár, amíg egy ember végleg kibillen a csakugyan betokosodott, beszéltől szemléletből, felszín- és látszat, tudatállapotból és végleg hajlandó

feleszmélni arra, hogy a valóság egy b tartományai is látnak azon ká-vá/4l, hogy itt áll eláttunk a kázzelfoghat "asztal". Mindez semmit sem von el az "asztal" metafizikai sálypontjából. Hiszen erre vonatkozó legelső megkérlel-tésünk továbbra is az marad, hogy "asztal", és ez a gy rendben is van. Erre mondják a hagyományok, hogy a metafizikai megvalósítás során "nem tértenek semmi". Minden az marad, ami volt, viszont már sokkal tágasabb értelmezésben. Mikor a metafizikai fordulóponton átjutott valaki, azután mehet nyugodtan rizset enni! Ugyanógy, mint máis.

Azonban valami mégis tértenek, valamiféle "belső váltás". Nem is tértenek ez, hanem megvalósulás. Az embernek derengeni kezd élete addig érthetetlennek vagy nehezen kávetethetnek vólta értelme, s ami tudatosul ezáltal benne, az valóbb és igazabb, mint az addigi felszűnes valóságmagyarázatok (amelyek ma elírásztják a világot).

III. Az asztrológus.

Az eddig leírtak értelmében a kávetkeztetés énmagát adádk, hogy asztrológus-metafizikus nem az, aki annak titulálja magát, esetleg felmutat egy egészen hiteles oklevelet és a kiérett mester látszatával kecsegtet náha, és ezzel a gondolattal csapja be énmagát. A hiteles asztrológus szerénysége és egyben éntudatossága, magabiztossága abban áll, hogy tisztában van azzal, hogy amíg az élet alká-miai-spirituális-mentális-pszichológiai-stb. folyamatait járja az életszakaszok ká/4láb ciklusaiban, addig legjobb, sőt az egyetlen j, ha a tan-tványi jogát, nyitottságát, áberséget maximálisan fenntartja. Attál lehet asztrológus és olyan mértékben tud asztrológus lenni valaki, a lexikális tudásán túl, amennyiben személyes életfeladatainak tudatosan eleget tett. A tanácsadó személye és a tanács nem ká/4láb-thet el egymást. Ez már magából a szaturnuszi látelvből, a "kásáb Auróbul" is adádk, amely abban áll, hogy áthatolhatatlan határt, falat kápez, mint akadályt mindazok el, akik nem akarják életfeladataikat tudomásul venni és azok felvállalásáira szépen-lassan ráhangoládni, vágá/4l teljes "fájllásban" magukba fogadni. Miközben felszűnes, félrevezet és tanácsokat, jslatokat osztogatnak szóltában, hosszban mindenféle. A felvállalt és beválltott életfeladat, a felelősségteljes élet és egyben a szabadság kulcsa, a hiteles asztrológus ismertetője.

Az asztrológusi tevékenység olyan ésszetett tevékenység, amely a mai tájkozás és ésszes ná-váit igénybe veszi, de itt sem áll meg, hanem tovább megy, túlmutat ezeken. Valahol itt érttem el ezen ársom eredeti céljához, hogy az asztrológának és az asztrológusnak legalább megjelöljem azt a helyet, ahol az valójában van. Mindez nem arra való, hogy én, aki asztrológival foglalkozok, mindenkéféllátt állnak, mestere lennek az egészet. Ilyenül szűsincs. Aki asztrológival foglalkozik, mint horoszkópok értelmezését is vállaló személy, elindult egy éton és olyan hitelességi fokot tud adni-nyújtani, amilyent el. Amit el, arról, arról be tud számolni és bárki nyugodtan meggyázudhat arról, hogy ógy van-e. (transzparens egzisztencia). Azonban arról sem szabad elfeledkezni, hogy milyen intenzív megismerési folyamaton kell átmennie az asztrológusnak. Vagyis, mint magát asztrológusnak valló személy ógy szám-t igazán asztrológusnak, ha életfeladatai felvállalásának nekikezdett (személyes élete áttetszősége, tisztasága, transzparenciája), de másfelül, pontosabban ezzel együtt van egy másik komponense is az asztrológusi hávatásnak: a tájkozás, énképzés, orientáció, tanulás. Ás gy táne, hogy ahhoz, hogy étmutatást, információt tudjon adni, tábbet kell megtanuljon, mint amennyire személyes élete rendezéséhez szűksége lenne, valójában azonban nem tanul tábbet, mert az általa felvállalt asztrológusi hávatás szellemi kerete

pontosan magában foglalja az más ortokszerekben kiegyensúlyozza, hogy ne mint táblázat, hanem mint helyre kerélt szellemi tartalom legyen jelen az, amit "plusszban" tanul. De hová; akarok elérkezni? Oda, ahol az asztrológia; az asztrológus ma teljesen félreértik. Egy gyvendi, vagy egy mórnyi, vagy egy orvosi stb. tudás; az felkészült hivatalosan az általános elismertnek számát, de ne is beszéljek a kizigazgatásban, politikai életben, a vezetéskben betöltött olyan hivatások, amelyek széleságesen tártákelnek az a "társadalmi igazság" értelmében, olyan pozícióban az "anyagi" juttatásban van részvétel, amely jával egy reálsan megindokolható szákságosságnál-vá;ja fállt van. Mindez azért mert egy alapvetően racionális, ipari társadalomban állunk, ahol még mindig az számát-értéknek, ami ká-vál van, ami kázzal fogható, megehető, megihat, belakható, állvezhető, s nem helyezünk elhangzóly a dolgok átfogóbb, személynket is implikálá; ártelmezésekre. A Descartes ta elindított az uralkodó racionális, pragmatikus világkép értelmében a j megtanultuk, hogy az a reáls, ami ká-vál van, a felsz-nen,

nem csoda, ha ennek van értéke a nagy táblázat szemében. Megismerték a kális világot, annak tárványoszeréségeit, tudunk racionálisan gondolkodni, nem dőlünk be a babonás;goknak, mint a kázkorban, de kázkben nem tudjuk ártelmezni, az Istenhez vezet, állás;gunk alapját kápezés belső máslyágeinket, valás;gunk kálá;nbá; zám szintjeit. Még mindig, mindent egys-ká, a máslyáget az a személyn megkeréltá gondolkodással próbálunk magyarázni az megoldani. Nem arról van szó, hogy az asztrológus nem gondolkozik racionálisan az nem számol az anyagi valás;ggal, hanem arról, hogy nem csak á-gy gondolkozik az nem csak ezzel számol. Az emberek nagy táblázat szemében az asztrológus még mindig a kázkorbeli, vagy még az elátti babonás; garabonciás; ember, aki nem gondolkozik, nem figyel, nem szintetizál, nem analizál, csak transzba esik s mondja a kinyilatkoztatásait, anélkül, hogy ártén; annak értelmét. A személyn horoszkóp ártelmezés nagyon is kemény az sok agyi véletet, elázetes gyakorlati az metafizikai ismereteket igénylő feladat, amennyiben azt valaki komolyan az felelősságteljesen vágzi. Metafizikai megalapozottság nélkül az asztrológia, olyan, mint matematika nélkül a fizika, vagyis igen gyenge. Régi szimbólumai áresen konganak s spekulá-v, jásolgat, kicselezés technikái jobb esetben bárgyák, rosszabb esetben az embert szellemében, imaginációjában, megkált, visszafejlesztés technikák. Egy horoszkóp meg-résa, a gépészeti egyetemet végzett feleségem szerint is, sokkal tább szellemi munkát igényel, mint páldául egy család ház megtervezése, amivel még kálá; megismerkedett, foglalkozott az egyetemi évei során.

Ezzel szemben az asztrológus:

1. Ha van is valamely, valamennyire elismert oklevele, amellyel a társadalmi tárványossággal is ásszhangban tudna tevékenykedni, kálá; eráfesz-téseket kell tenni állandán azt cázandá- mint jelenleg az is - hogy senki semmilyen irányból ne távessze átt azzal a kárvredés; álasztrológusi ázlethálával, amellyel találkozzhatunk páldául az interneten is, az amelynek metafizikai-szellemi szá-nvonala nagyon alacsony, annál tább bennük az ánkányes spekuláciá.
2. Mégiscsak bosszantja, hogy olyan intenzív szellemi - mentális - intellektuális eráfesz-tést kell végrehajtson egy-egy horoszkóp ártelmezés során, amelynek egy tázedést is sokkal jobban megfizetik "jobb helyeken", á-gy szembe kell néznie saját haragjával, amit a jelen emberiség korlátozottsága ellen táplál. Nincs olyan bizottság, intézmény - lehet, jobb is mivel az emberiség gondolkodása még nem áll azon a szinten - amely csakugyan megbá-zhatóan meg tudná állapítani az asztrológusi hivatásban való kompetenciáját valakinek. Ágy beáll egy olyan ismeretesen ágy, hogy ezért felelősságet is állal-hogy mindenki állmagát mináti az

márci fel saját szívnálát illetően.

3. Ha a pénzre utalást tesz, máris úgy tényleg, hogy "ahát, tehát erre megy ki a járatok", vagyis úgy tényleg, hogy az egész nem egyből, mint nyereszkeskedés. A mai társadalmi szemlélet-ha van ilyen- az egészen jól kávévethető használatot veszi alapul és ennek alapján állapítja meg, valami értékes vagy sem. Sok, személynél sorsa vonatkozásban, nagyon fontos információ nem bír ilyen kávévetlenül kávévethető használatokkal, amiről azon nyomban meg lehetne állapítani, hogy értéke miben áll. A horoszkóp szintézisemet nem tudom azonnal felkenni az arcomra, mint egy jó sminket, nem tudom felvenni magamra, hogy másként lehetne megcsodálhassák és irigyeljenek miatta, nem tudok kimenni az utcára mint a vadonatej kocsimmal, mobilommal, amire bukna a világ legmenőbb pasija, nője, barátja, fűnyerője. S nekem a boldogságom akadálymentesen biztosítva lenne. (Lám, kávészármazékokat elsajátításhoz tartás, megfertőztetett racionális gondolkodásunk mindenhol; beszéremkedik.) Sőt még csak nem is élvezhetem, mint egy Wellness hétvégei masszázskörét, vagy egy kávéfűldi utazást. Egyébként nem egyet ismerek olyan embert, aki mindezeket megengedheti magának és a világra másként ki van vettelve, sem boldog párkapcsolatra nem képes, sem egészen szűkebb életvezetésre, sem derűs életörzésre. Hosszútávú nem csupán anyagiakban leírható haszna van az asztrológus tanácsnak, hanem elsősorban egészében, párkapcsolatban, lelki koherenciában, és egységességben leírható haszna. Egyáltalán nem mindegy, az, hogy megörtem-e mi az én helyem, s hol az én helyem, mind, hogy állandóan spirituális helyemmel eltávolodva a világra kivettelve, korlátolt racionális érveim és Lilithem hatására, másként keresem a boldogulósomat, mint ahol azt, az én személynél horoszkópom szerint, megtalálhatnám, s így spirituális érvényesítésemre ábrándíthatok. Rendet rakhatnánk érvényesítésben és kávéfűldiményeiben, amely által a spirituális források és energiák sokkal tisztábban, akadálymentesebben áramolhatnak az én lelkivilágomban, szervezetemben, viszonyrendszeremben. Ugyanis annál rosszabb sincs, mint amikor valaki nincs a helyén, ráadásul ennek még tudatában sincs, csak érzi, hogy nincs valami rendjén vele és kávéfűldimé, mert el van idegenedve a kávéfűldimé, a világtól, de legfőképpen érvényesítés. Ilyen eltávolodott kávéfűldimények kávéfűldimé nem kaphatom meg azokat az embereket, azokat a visszajelzéseket, amelyek tápanyagként szolgálhatnak a lelkemnek, s amelyeket feldolgozva egyre fűggetlenebb, ártatlanabb, ártatlanabb, derűsebb, nem csupán anyagi értelemben vetten, de azt sem kihagyva gazdagabb személynéliséggé válhatok. Az ilyen kivetett ember tud egyebet tenni, mint folyamatosan érdeklőzködni, alakoskodni, meghunyászkodni, fűnyerőkávéfűldimé, ki, ki természetesen és elámuléte szerint. Vagy nem mindegy például, hogy fűnyerőkávéfűldimé viaskodom-e a párommal, miközben egyáltalán nem vagyok tudatában annak, hogy valójában milyen belső szívek kávéfűldimé az én problémáimhoz, "nehéz" természetűhez.

4. Azonban, hogy ilyen információkhoz eljusson az asztrológus, érvényesítés-hatátlannal tényleg dolgozik, mint egy mechanikus műveleteit rutinosan végzi, jól fizetett, elismert szakember vagy valamilyen más pozíció, házatát betöltő személynél. Ugyanakkor, lehet, hogy az illető asztrológus harmadikrom-harmadikromgy éves és kávéfűldimé kis gyermeke van és rendkívül zavarja, hogy az asztrológiai tevékenység mellett, fix fizetéses intézményben is dolgozik, mégis nehezen tudja eltartani családját, az asztrológiait érvényesítés elámuléte miatt. A mai ember pragmatikus, felszínes gondolkodásnak kávéfűldimé, nagyon sokszor egyenesen sajnálja a pénzért a spirituális fejlődésére fordítani, s ebbe ráadásul bele sem gondol. Sokkal hamarabb kiadja pénzét, mondjuk egy jónak számára-tá dzsekire. Amely dzsekit (de ráhatnánk itt szándékt, sportcipőt, sábakancsot, prámkabátot, kocsilámpát, mobiltelefont, zene lejátszás kávéfűldiméket, fodrászhoz járását, stb..) kávéfűldimé és másként maximum másként nem vesz fel, mert

kimegy kÁ¶zben a divatbÁ³l, s amely ipari cikkbÁ¶ul szÁ;szakat, ezeket lehet sorozatban gyÁ;rtani. Mintha az ember azÁ¶rt Á¶olne, hogy dolgozzon, s utÁ;na minden pÁ¶nzÁ¶ot anyagi, ipari cikkekre fordÁ-tsa. Ez az Á¶rtÁ¶ok koncepciÁ¶nk ma. Ez a megfordÁ-tott, diszharmonikus Jupiter, s kÁ¶zben panaszkodik az asztrolÁ³gusnak, hogy kevÁ¶s a pÁ¶nze. Most má;jr az Á¶rtelmesebb emberek belÁ;ttÁ;jk, hogy racionÁ;lis tudÁ;suk fejlesztÁ¶sÁ¶re az iskola elvÁ¶gzÁ¶se utÁ;in is szÁ¼ksÁ¶gÁ¼k van, s ezÁ¶rt a kÁ¼lÁ¶nbÁ¶zÁ¶u tanfolyamokra elmennek. Viszont azt, hogy a spirituÁ;lis tudÁ;sÁ;nak tÁ;gulÁ;sa Á¶rdekÁ¶ben is Á¶rdemes Á;ldozatokat hoznia azt igen kevesen lÁ;ttÁ;jk, lÁ;tjÁ;jk be. StartbÁ³l biztosan nem. Mintha az asztrolÁ³gusnak nem kellene, miutÁ;in fÁ;radSÁ;gosan, a legjobb tudÁ;sÁ;t latba vetve, megÁ-rt egy Á¶rtelmezÁ¶st, ennie, innia, gyermekeit, csalÁ;djÁ;t ellÁ;tnia. Vagy, talÁ;in egyes emberek abban remÁ¶nykednek, kÁ¶pmutatÁ³an, hogy az asztrolÁ³gust Á¶s csalÁ;djÁ;t az angyalok, majd ellÁ;tjÁ;jk. (Ezennel jelentem nem tÁ;plÁ;lkozunk má¶g csak csillagokkal sem.)

KÁ¶zÁ¶mbÁ¶s az emberek szÁ;mÁ;ra, hogy az asztrolÁ³gus Á¶s csalÁ;djá gazdasÁ;gi, pÁ¶nzÁ¼gyi ellÁ;tÁ;sa milyen forrÁ;sokbÁ³l szÁ;rmazik, csak Á¶ppen Á¶uk ne kelljen megfizessÁ¶k a má¶ltÁ;nyos Á;rat, amelyet sokallnak, s lehetÁ¶leg ingyen szeretnÁ¶k igÁ¶nybe venni tudÁ;sÁ;t, gondolkozÁ;sÁ;t, idejÁ¶ot. Á¶ortem itt elsÁ¶sorban az e tÁ¶ren teljesen tÁ;jjÁ¶kozatlan, fÁ¶lrevezetett ErdÁ¶lyi rendelÁ¶ket. Az ingyen, barÁ;tsÁ;gbÁ³l, felÁ;llÁ-tott horoszkÁ³ppal csak az baj, hogy aki megkapja nem is Á¶rtÁ¶keli, s nem is veszi komolyan, s nem is tudja hasznÁ;t venni, ha akarja sem. Má;jr az egyetemes tÁ¶rvÁ¶nyek, nevezetesen a kompenzÁ;ciÁ³ tÁ¶rvÁ¶ny miatt sem, amelyekÁ¶ul mindenki tud a lelkiismerete szintjÁ¶n. Ennek Á¶rtelmÁ¶ben, ha valamit nem fizetek meg az Á¶t megilletÁ¶ Á¶rtÁ¶okban, (fÁ¼ggetlenÁ¼ az Á¶ppen fennÁ;llÁ³ szÁ¼kagyÁ° tÁ;rsadalmi megÁ-tÁ¶lá¶stÁ¶ul,) az nem fogja az Á¶n fejlÁ¶dÁ¶semet, tÁ;gulÁ;somat szolgÁ;lni, má¶g ha ipari cikkrÁ¶ul van szÁ³, akkor sem, nemhogy egy szemÁ¶lyes a spirituÁ;lis Á¶nemet Á¶rintÁ¶u magas szintÁ¼ szolgÁ;ltatÁ;srÁ³. Má;rpedig a horoszkÁ³pomat pontosan ezÁ¶rt kÁ¶szÁ-ttetem, mert eljutottam oda, hogy komolyan fejlÁ¶dni akarok.

5. MondhatnÁ; bá;рки, hogy hÁ;t tÁ¶rjÁ¶n ki, a lehetÁ¶usÁ¶g az Á¶vÁ¶, gazdagodjon meg. Voltak Á¶s vannak sikerasztrolÁ³gusok, akiknek nincs ilyen problÁ¶mÁ;juk, amirÁ¶ul most Á¶rok. Az azonban inkÁ;jbb Á¼zletnek nevezhetÁ¶u, semmint asztrolÁ³giÁ;nak. Jelenleg: az asztrolÁ³gia Á¶s az asztrolÁ³gusi hÁ-vatÁ;js hivatalosan nem tÁ¶rvÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, nem intÁ¶zmÁ¶nyesÁ-thetÁ¶u, tÁ;rsadalmi szintÁ¼ elismerÁ¶se Á¶s kompetenciÁ;jja nem adhatÁ³ meg, mert hiÁ;nyzik- Á¶ppen a kÁ¶zÁ¶ssÁ¶gi, tÁ;rsadalmi rendbÁ¶ul- az a szellemi rangot hordozÁ³ ember, szervezet, amely oda tudnÁ; Á-tÁ¶lni az asztrolÁ³gussÁ; lenni akarÁ³ szemÁ¶lynek a hivatÁ;sgyakorlÁ;js jogÁ;t. Mindez nem is baj. VÁ¶gÁ¼l is az asztrolÁ³gus szemÁ¶lye Á¶s a horoszkÁ³prendelÁ¶u szemÁ¶lye kÁ¶zÁ¶tt kell lÁ¶trejÁ¶nnie a kapcsolatfelvÁ¶telnek, nincs szÁ¼ksÁ¶g semmifÁ¶le tÁ;rsadalmi intÁ¶zmÁ¶nyes kÁ¶zvetÁ-tÁ¶sre, jelen kÁ¶rÁ¼lmÁ¶nyek kÁ¶zÁ¶tt ez Á¶gyis csak tÁ¶lbbet Á;rtana, mint amennyit hasznÁ;lna az egÁ¶sz Á¼gynek.

6. Az asztrolÁ³gus elÁ¶ggÁ¶ egyedÁ¼l marad, egyrÁ¶szt a szellemtelen tÁ;rsadalmi apparÁ;tustÁ³l, má;srÁ¶szt az Á;lasztrolÁ³gusi piacfutamoktÁ³l tÁ;vol tartva magÁ;t, esetleg egy-kÁ¶t hasonlÁ³ lÁ;tÁ;sÁ°, gondolkozÁ;sÁ° tÁ;rsÁ;val. Lehet kÁ¶zben azon is gondolkozik, hogy hagyja-e az egÁ¶szet. Azonban, ha tudok valamirÁ¶ul, nevezetesen errÁ¶ul a lÁ;tÁ;srÁ³l, tudÁ;srÁ³l, amit az igazi metafizika alapÁ° asztrolÁ³gia ad, nem lehet csak Á¶gy hagyni, csupÁ;n abbÁ³l a megfontolÁ;sbÁ³l, hogy rosszul jÁ¶vedelmezÁ¶u tevÁ¶kenysÁ¶g. Fenntartom a lehetÁ¶usÁ¶get, hogy nÁ¶hÁ;ny ember esetleg má¶gis meg akarja ismerni a horoszkÁ³pjÁ;t (Á¶nmagÁ;t) Á¶s ha nem tartja tÁ°lsÁ;gosan drÁ;gÁ;nak, akkor megrendeli, Á¶n pedig legjobb jelenlegi tudÁ;som szerint dolgozok lelkiismeretesen 20-22 Á³rÁ;t, amennyi idÁ¶ alatt elkÁ¶szÁ¼l az Á¶rtelmezÁ¶s. Azt hiszem, legjobb prÁ³bÁ;jja ez annak, hogy nem nyerÁ¶szkedÁ¶s miatt vÁ¶gzem ezt. Ha azÁ¶rt tennÁ¶m, akkor 130-150 RON-Á¶rt, biztosan nem dolgoznÁ¶k 20-22 Á³rÁ;t, szellemileg elÁ¶ggÁ¶ igÁ¶nybe vevÁ¶u má³don.

Nos, kárbelennyi. Ha az egészről az derül ki, hogy azért lázadok, mert annak ellenére, hogy az igazi asztrológus - márpedig én annak tartom magam, mint ahogy minden asztrológival hivatásosan foglalkozó személy annak tartja magát- tehát annak ellenére, hogy milyen sokat tanul és tud, és személyes élete is tiszta, sem társadalmi elismerésben nem részesül, szegényen él és ráadásul meg kell néznie az asztrológusok nyerskedésével, akkor nem értem el célokat ezzel az erősséggel. Anyagiak, szellemiek és az asztrológia- ez lett volna a főcím, amely alatt három fejezetben bemutattam néhány aspektusát az asztrológusi hivatásnak. Folytatása kárvetkezik. (esetleg).